

Drži se zemlje!

Pripovedka, maloruski spisatelj Veretelnik.
(Posl. Podravski.)
(Nadaljevanje in konec.)

„Ne huduj se radi tega, žena, ako ga popijem kako kupico. Pri pijači sem se posvetoval s Sulimom, kaj mi je storiti.“

„On ti je že svetoval za poslednjo uro“, mu odvrne kakačjoča se žena.

„Ne boj se! Ne razumeš ničesar, pa govoriš. Šulim mi je dal dober svet. Prodano zemljišče ter gremo v Ameriko, kjer si kupimo dvakrat toliko zemlje, da bomo gospodje in nihče ne bo klical za menoj kriminalist!“

Žena mu ni odvrnila niti besedice, ker si je mislila, da žganjica govori iz njega. Črez trenutek je Ivan že spal ter se hudoval v spanju na Frica in govoril o boljši usodi v tujini.

V.

Da si tudi Ivan o svoji nakani ni govoril ničesar, jela je vendar črez nekoliko dni vsa vas govoriti o tem, da hoče Ivan prodati svoje zemljišče Fricu in da gre v Ameriko. To novico je trosil nalašč Šulim, hotec s tem prestrahiti druge kupce.

Kosta se je temu močno čudil ter čim najrunejšo odšel k Ivanu.

„Slišal sem, da se spravljate v Ameriko. Ako je to resnica?“

„Resnica je“, odvrne Ivan.

„Ali je res, da je Fric kupil vaše zemljišče in hišo?“

„Ne!“ zakriči Ivan. „Fricu pa zemlje ne dam.“

„Hvala Bogu, da to čujem od vas. Vsekako pa se čuje že po vsej vasi, da je zemlja in hiša prodana. Ej, ne oddajte rojstne zemlje v tuje roke! Imeli bi greh! Svetujem pa vam: ne prodajati zemlje ter ne hodite iz dežele! Saj vas ne podi tot revščina!“

„Kosta dobro svetujejo, Ivan. Le ubogaj jih!“ poseže vmes žena.

„Jaz nočem sveta od nikoder. V vasi pa ne ostanem, ker bi kar zgorel od sramote. Hočem biti gospodar v Ameriki, postanem gospod.“

Zaman ga je bil odvrčal od tega Kosta, naj svoje kmetije ne bi prodajal in ne zapuščal vasi, čes, da z obzirom na Frica ga ljudje še ne bodo pitali s „kriminalistom“. Ako se ogradi z močnim plotom, pa mu ne bo treba ga gledati. Ivan je bil za vse opomine slep in gluh. Samo v nekaj je bil privolil, namreč, da se noče preveč žuriti s prodajo, kajti pred spomladjo itak ne pojde. Kosta mu je bil obljubil, da mu črez zimo poišče kupca, a to med gospodarji domače ali pa tuje vasi. Pa tudi te obljube Ivan ni dočakal. Šulim ga je vabil po večerih k sebi, ga napajal z žganjico ter mu, na pol pijanemu, v navzočnosti prič izročil aro od Frice. Žena ni vedela, da je drugi dan po prejeti ari Ivan podpisal pogodbo pri notarju. Ivan si je bil izgovoril, da hoče še črez zimo prebiti v hiši, prvi dan me-eca aprila pa jo izroči Fricu. Denar, ki ga je bil Ivan prinesel domov ter ga je shranjevali v škrinjjo, pa je prvi odkril ženi vso tajnost.

Žena je ob tej novici glasno zaplakala, otroci so jeli tarnati. Vse je propalo! In v Ivanovi hiši je postalo še bolj otožno. Vse to, kar je bil preživel Ivan v poslednjih mesecih se je revnemu Ivanu zdelo toliko kakor nič pred tem strašnim, ne več dosti oddaljenim časom, ko bo moral ob enem z otroci zapustiti rojstno hišo. Ona se je jokala, hujšala, venela. Tudi Ivan se je bil sčasoma spameoval ter obžaloval svoje dejanje. Vendar zaman, vse je že propalo. Približal se je Božič. Svoje dni so praznovali ta praznik veselo, ne tako pa letos. Ivanova žena se je razjokala radi tega, da je to pot obhajala ta praznik zadnjokrat v svoji hiši. Ivan pa je odšel iz hiše, ker so tudi njemu silile solze v oči. On že več mesec ni mogel spati; v njegovi glavi se je žele sedaj jelo porajati vprašanje: kdo mu bo pomagal na

tujem, kako se mu bo godilo v tujini med ljudmi, ko pa ne zna njihovega jezika, niti njih načina življenja? Med svojimi ni znal živeti, ali se mu bo godilo bolje med tujci? Črez zimo je Ivan postal rumen nalik gobi.

„Končno je napačil nesrečni trenutek, ko je moral oddati svojo hišo Fricu. Ivanova žena se več ni jokala; nedostajalo ji je moči. Ni se tudi pritoževala nad ničemer, dasiravno je bila že tako bolna, da je komaj hodila. Ivan pa je hodil klavern in nevoljen. Tu pa mu je agent pisal iz mesta, da črez mesec dni se pripelje Ivan preko morja. Ivan je šel k Fricu ter ga prosil, naj mu še za mesec dni dovoli stanovati v hiši, toda Fric je bil trd kakor kamen, ne pa kakor človek. In Ivan se je poslavljaj od hiše kakor od lastne matere. Poljubil je prag, stene, jih objemal, da je bilo treba ljudi, ki so ga z ženo in otroci odpeljali v sobo k Šulimu, kjer bi imel Ivan prebiti še eden mesec.

„Tukaj bomo praznovali Veliko noč“, se je razjokala žena. „Evo, kam sem dospela jaz, gospodinja! O, da ne bi več gledala tega sveta! Bog, usmili se me!“

Jok žene je slično nožu rezal Ivanovo srce. Ni ga mogel poslušati, ni mogel več gledati na to upadlo, uvenelo lice. Začutil je veliko žalost ter smatral sebe za krivca vse te nesreče. Ne davno minula leta so mu živo stopila pred oči. Za ženo je bil večno siroto, brez polja in premoženja, za to pa zalo kakor cvetko. Še pred nedavnim je bila zdrava, polnega, rdečega lica. Takrat so se njene črne oči lesketale nalik ognju, sedaj pa so postale otožne, mračne. Zalovala je sirota, da jo je na starost doletelo to gorje. . . .

Te misli so mučile Ivana po dnevu in po noči. Prizadeval si je na vso moč, da bi jih zapodil, toda ni imel toliko moči.

Neko noč je Ivanova žena jela v spanju kričati. Ivan je stekel k njej, da vidi, kaj ji je, toda našel je, da jo je kuhala huda vročnica.

„Kaj ti je, žena?“

„Ne daj hiše, ne daj je, Ivan!“ ga je prosila v vročnici žena. „Drži se je z rokami in z zobmi, ne daj je!“

Ivan je preživel grozne muke, sedeč ob postelji svoje žene ter opazujoč njeno lice. Kričala in stokala je vso noč. Proti jutru je Ivan najel voz ter se odpeljal po zdravnika.

Ta pride, preišče ženo ter mu reče:

„Vaša žena je hudo bolna na srcu. Naj se ne muči z ničemer, pa vtgne se ozdraveti“, reče zdravnik ter zapiše zdravilo. Pred svojim odhodom ji zdravnik še zabija, da ne sme vstati s postelje.

Revica se ni dolgo mučila. Na cvetno nedeljo je odšel Ivan v mesto, v ta namen, da nakupi, kar potrebujejo za praznike. Ko se je vrnil, je našel ženo že mrtvo. Okrog nje so se jokali otroci. Ivan se je slično otroku zgrudil na njeno mrtvo truplo ter jo prosil odpuščanja. Črna obup se je polastil njegove duše. Propalo je zemljišče in hiša in sedaj je zgubil še ženo, otroci pa svojo mater. Ena nesreča za drugo.

Ves omamljen je Ivan zbežal iz hiše.

Zazvoneli so zvonovi ter razširjali po vasi novico, da je Ivanovko Bog poklical k sebi.

„Hej, ne zvonite tako, zvonovi, ne napolnite mojega srca še z večjo žalostjo!“ Zvonovi so zvonili tako otožno, da je le malo manjkalo, da Ivanu ni počilo srce.

„Jaz sem ubijalec!“ je govoril Ivan sam sebi, „jaz sem pripravil otroke ob mater; nisem vreden, da še živim na svetu!“

In šel je naravnost proti svoji hiši. Drugi dan zarano so ga našli vtopljenega v lastnem vodnjaku na dvorišču.

V terek so pokopali Ivana in njegovo ženo. Njo so pokopali tako, kakor je Bog zapovedal, njega pa kot samomorilca ob zidu pokopališča. Vsi ljudje, kar jih je bilo v vasi, so spremljali pokojnike na pokopališče. Ob enem z otroci so se jokali ljudje nad grobovoma teh dveh nesrečnežev in še dolgo pozneje je sleherni, ki je korakal mimo Ivanove gomile, izgovarjal besede: „Bog mu odpusti njegove grehe!“

Troje otrok je vzel k sebi Kosta, govoreč: „Jaz nimam lastnih otrok, radi tega pa mi je dal Bog te sirote, da zredim iz njih ljudi. Kolikor mi bo le mogoče, hočem jih vzgojiti za omikane občane, da bodo znali bolje živeti, nego njihovi oče ter bolje čuvati očetovsko zapuščino, katero sta tako malomarno dala iz rok njihova roditelja. Zapuščina pokojnikov je vrgla še nekaj denarja in lahko mogoče, da se sčasoma vrne prodano zemljišče sirotam. Jaz jim hočem s vsemi močmi pomagati k temu.“

Takšen sklep je bil izrekel Kosta pred zbranimi vaščani.

Bog mu pomagaj!

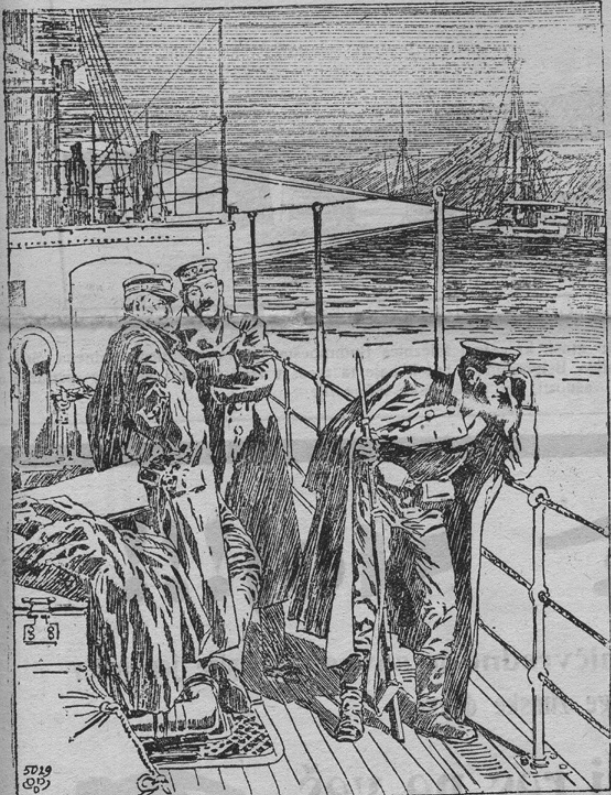
Avstrijsko-srbski spor.

V led bude napetosti med našo monarhijo in Srbijo postali so tudi naši vojni parniki na Donavi važni. Ti mali bojni čolni (Kanonenboote ali monitorji) so hudo oboroženi in take bojne čolne ima edino naša država. Na vsakem teh čolnov je okroglo 75 mož. Naša država ima 5 takih monitorjev. Dolgi so do 55 metrov, široki do 9½ metrov. Oboroženi so s kanoni po 12 cm, havbičami po 12 cm, revolver-kanoni (3-7 cm), nadalje na krovu varstvo za strele (Schützenstand), mašinske kanone, mašinske puške za izkrcanje itd. Naša slika kaže enega teh monitorjev na Donavi pred Belgradom na straži.

Zahtevajte
povsod
„Štajerca“

Od
vojne.

V svrhu varstva izkrcali so vojni parniki vele-vlasti pred Carigradom svoje mor-nahije. Naša slika kaže dohod avstro-ogr-skih mor-narskih vo-jakov v Konstanti-nopol, kjer so ti vrli fantje zasedli tam-nojšno av-

Die österreichische Donau-Kriegsflotte auf der Wacht vor Belgrad.

Einmarsch österr. Matrosen in Konstantinopel.

stro-ogrsko šolo ter banko. Ker je zdaj glavna nevarnost odpravljena, so odšli vojaki zopet na svoje parnike

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40

Navodila k pravilnemu ravnanju s plemenskimi biki.

1. Glede potomstva in telesne sposobnosti.

Plemenske biki izgoji od krav, ki so lepe, krepke ter goste postave in znane kot dobre molznice! Pri tem pa se naj tudi gleda, da se

taki plemenjaki še zarodijo po izbranih, premiranih bikih. Če so stariši iz znano dobrega mlečnega plemena ter lepe, krepke in goste postave, bo brezdvomno tudi v potomstvu vsaki bik posebne plemenske vrednosti in za njim zarod vedno krepk in vsestransko gospodarski sposoben.

2. Vzreja bika.

Pred vsem je treba skrbeti, da se bicec pravilno in krepko ter vedno zdrav razvija in v godni starosti postane sposoben za spuščanje. To se doseže, če dobi žival 4 do 6 mesecev vsak dan dovolj mleka, če se od tretjega tedna naprej more razhoditi vsak dan 1 do 2 uri na prostem, ob vsakem vremenu po leti in po zimi. Po zimi služijo za to najbolj pripravne ograje; če se bik v dežju ali snegu omoči, mora se odrgniti do suhega. Po letu vplivajo ugodno na krepk in zdrav razvoj bicecev (posebe odločeni planinski pašniki. Izključno hlevska vzgoja brez gibanja pokvarja bicece, ker postanejo mehkužni, slabi, občutljivi in za bodočo plemensko uporabo nesposobni.

3. Starost in čas pripuščanja.

Poldrugo leto stari bik naj se spušča na teden samo po enkrat; potem sčasoma večkrat, nikdar pa dvakrat na dan. Tudi telice ne pripuščaj pred izmeno prvih dveh zob, in če ti zaostane sama v rasti in zarodi slabotno potomstvo, ravno tako kakor premladoletni biki. Dobre molznice pripusti po telitvi še le po treh, slabše po dveh mesecih k biku. Še le ko ima žival prva dva zoba izmenjena, je popolnoma sposobna za oplemenitev.

Ni nemogoče, da bi se krave in telice po pripuščanju zopet ne pojale, če ravno so breje.

V tem slučaju naj se opusti ponovno pripuščanje, ker bi take krave in telice zvrogle, ako bi bile breje. Krave in telice, ki bi se neravno, t. j. ne v obrokih od 3 do 3 tednov pojale, bi moral živinozdravnik preiskati in če treba, tudi zdraviti; kajti navadno so bolane in se redko kedaj ubrejšijo. Zanesljivo se ubrejšijo tudi le take krave in telice, ki se pripuščajo še le 6 do 12 uri po tem, ko so se začele pojati. Rajši se ubrejšijo take krave, ki so se gonile k oddaljenemu biku, bržkone zaraditega, ker se utrudijo in pomirijo.

4. Določila o javni porabi plemenskih bikov.

Slab bik oškoduje že govedorejo pri posamezniku, bolj pa, če se spušča za občno plemensko uporabo. Priporočljivo bi bilo, če bi se nastavili za plemensko uporabo le taki biki, katere so spoznali sposobnim merodajni strokovnjaki. Zaraditega določa za Štajersko postava, da se smejo spuščati za tuje krave in telice le biki, ki so se spoznali sposobnim za plemensko uporabo. in za to dobili dopustnico (licenco) in se tudi vsakdo kaznuje, ki bika spušča javno, ne da ima dopustnico. Premirani biki se morajo spuščati še najmanj eno leto. V okrajih, za ktere so določene čistokrvne domače pasme, se smejo uporabiti le biki dotične pasme. Treba in važno je, da se vsakokratna uporaba bika zapiše v spuščalno knjigo.

5. Kako ravnati s plemenskim bikom.

Noben bik še ni prišel na svet že hudoben! Če postane še le sčasoma hud, zakrivi to edino le človeška neumnost, strahopetnost in surovost. Ako se z bikom ravna pametno, mirno in odločno, ostane zaupljiv in pohleven; pokvariš ga le z bičem, ali kolom v roki in s kričem. Vsak čez eno leto star bik naj dobi nosni obroček! Lahko ga vodiš, če je krotek, na jermenu, pritrjenem spodaj za obroček in zgoraj med rogovi; če pa je bik nezanesljiv, pa ga vodi na drogu!

6. O pripuščanju.

Če se samice stelijo in po tem takem tudi priganjajo v gotovi dobi (n. pr. samo po letu), naj pride na enega bika k večjemu 70, celo leto pa k večjemu 100 samic, pa le tedaj, če se priganjajo celo leto kolikor toliko v enakih presledkih. Ne pripuščaj bika k samicam, ki boleajo za gnojnatim in nesnažnim iztokom iz zadnjice ali če se pojajo prezgodaj; take samice se itak ne obrejšijo, bik si pa naleze bolezen.

H kravi, koji so vedno v hlevu stoječi, zrastle dolgi parklji pripusti bika le tedaj, ko so se ji parklji prirezali; in če samica ne zdrži bika. Proč s pripravami, v katerih se vklenjena samica sili, da stoji! Najboljše je, če se bik in krava vodita na roko. Samo jeden pravilen skok zadostuje! Po skoku vtakni biku v cev kos bacilola ali bissulina, da zabrani okuženje! Določi za pripuščanje uro (zjutraj, poldne ali zvečer), da ne tratiš po nepotrebnem časa! Več ko dvakrat na dan naj bik na noben način ne skače!

7. Kako krmiti plemenskega bika.

Bik naj dobi dovolj, pa ne preveč hrane; on mora biti mesnat, pa ne zatekel. Daj mu dvakrat na dan dobrega, tečnega, suhega, pa ne zrezanega sena; kot priboljšek na dan 1 do 2 litra zdrobljenega ovsa; nezdroljen, četudi skuhan oves biku kot prežvekovavcu ne koristi. Pesa, krompir in vodena krmila narede bika nabuhlega in lenega. Poparjeni slami in raznih prekuhah postane bik radi velikega trebuha nesposoben za pripuščanje in pleme. Debeli pšenični otrobi in malenkost soli so pa dober pri-

datek k ovsu. Bikov hlev mora biti svetel in zračen, staja suha, jasli pa nizko pri tleh.

8. Pregibanje.

Bik krepkih, napetih mišic in kit, močnog in trdnih parkljev ter zdravih ostalih udov lahko ostane 5 do 6 in še več let sposoben za pleme. Biki z dobrim potomstvom bi se naj kakor nadalje mogoče izrabili, da pomnože dobro pleme. Starejši biki prenesejo svoje dobre lastnosti zanesljivejše na potomstvo nego mladi in so zaradi tega tudi kam več vredni za pleme. Od poldruga leta naprej bika redno vprežaj. Pripelje naj ti krmo, razvozi gnojnico in gnoj, pomaga naj pri poljskih opravilih in v zimi pri dovažanju drv! To bo za te in za bika koristno; bik ostane pohleven, bo lahko in iskro skal, četudi morebiti že čez 900 kg težek; ne bo ti niti rjovel, niti razsajal v hlevu. Sicer je pa bik zaradi svoje gibčnosti mnogo sposobnejši za vprego in tudi močnejši, nego vol. Kje se bik ne more rabiti za vprego — pa ga jahaj! To je zanj ravno tako dobro, kakor vprega. Če pa bik pogreša potrebnega pregibanja, povzroča samo jezo, nevarnost in škodo.

Avstrija in Srbija.

Auf der Grenz-Wacht gegen Serbien

Naša slika kaže velikanski železniški most, ki veže Avstrijsko mesto Semlin s srbsko prestolico Belgradom. Ta most bi bil seveda v vojni velike važnosti, ker je železnica Budimpešta-Semlin izrednega pomena. Srbi so hoteli baje ta most v zrak spustiti. Most je zastražen od ogrske infanterije.

Stoj!!!

Vse mogoče ničvredne in sovražne spise jemlješ v roko, da preženeš dolge zimske dneve.

Ali res ne veš,

da je najcenejše, najboljše in najkoristnejše čtivo

„Štajerčev“

kmetski koledar 1913.

144 strani — mnogo slik — povesti, gospodarski članki, smešnice, pesni — kalendarij — sejmi.

Pošlji takoj na upravo „Štajerca“ 70 vinarjev, da dobiš koledar.

9. Snaga in oskrba parkljev.

Ušci, pršice in lišaj, prisušeni loj in gnoj, kožne luskinje, prah in z nesnago pomembne izpadle kocine srbijo in nadlegujejo bika. Zaraditega naravno opravilo kože. Zaraditega neba, da se bik vsako jutro počese in pota na celem telesu; bik pa se bo tudi razvijal in se hvaležnega skazal z ubogostjo in zaupljivostjo. Dolgi parklji in odebele male močijo bika pri stoji in hoji. Spomladi oseni ga ženi h kovaču, da mu stremi in se parklje, če si jih ni obradil dovolj pri

10. Vzdrževanje bika.

Zlasti za staršega bika je menjavanje biko zelo neumestno. Tisti, ki obljublja, da bo oskrboval najcenejše, bo težko izpolnil vsa vna in predpisana določila. Najpriporočljiva je združna bikoreja. Umestno je, da bipejec dobi za triletno vzorno vzdrževanje pleškega bika primerno nagrado. Tudi občinski okrajni biki so priporočljivi.

„Gospod. glasnik.“

Naš zastopnik.

Prinašamo sliko avstro-ogrškega zastopnika v Pe-

Douglas Graf von Thum-Valsässin

sburgu, Duglasa grafa Thum-Valsässin, ki je v teh hih vojne napetosti eden najvažnejših naših diplomatov.

Kupujem 1032

hrastov les,

obla in deske 3 cm debele, vse v dolžini od m naprej. — Obrniti se je na **V. Scagnetti**, arketna tovarna in parna žaga v Ljubljani.

Peter Kostič-a naslednik Celje
na glavnem trgu zraven apoteke

priporoča svojo zalogo: Otročjih igrač, raznih vrst usnatega blaga kakor kofre, taške za šolo, nakupovanje in za denar, toaletne reči, pialne in kadilne predmete. Razne stvari iz jekla npr. bestek, žlic, nože za žep in prave Solinger ritve itd. Blago iz celuloida in roga, kako tudi letarsko blago npr. korbe za potovanje vsek vrst Razno blago iz stekla in porcelana, talarje, piskre, sklede, flaše, glaže in druge v to stroko spadajoče reči. **Bazarni oddelek** že od 20 vin naprej. Posebno lepe reči pa za **60 do K 120**.

Redka okasija!

Čudežno ceno!

600 kosov za samo 3 K 80 h.

na krasna pozlač. prec. anker-urā z verzičo, gre natanko, za ar se 3 leta garantira, ena moderna židana kravata za gospode, 3 k. najfin. žepnih robcov, 1 nežni prstan za gospode z imit. zlahnim kamenjem, ena nežna eleg. garnitura damskega kinča, obstoji iz krasnega koljerja iz orient. biserov, mod. damski kinč s patent-zaklepom, 2 eleg. damska armbanda, 1 par uhanov s patent-taveljem, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica, 1 jar gumbov za mansete 3 gradov duble-zlato s patent-zaklepom, 1 roščeg. album za razglednice, najlepši razgledi sveta, 3 jux-predmeti, velika veselost za mlade in stare, 1 jako praktični seznamek ljubavnih pisem, za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in še 500 drugih rabnih predmetov, neobhodnih in vsaki hiši. Vse skupaj z urō, ki je samā ta denar vredna, stane samo 3 K 80 h. Pošlje po povzetju centralna razpō. hiša

Ch. Jungwirth, Krakov A.3.

NB. Pri naročbi 2 paketov se doda zastoj 1 prima angleško bri- tev. Za kar ne dopade, denar nazaj. 1040

Zajamčeni uspeh drugače denar nazaj!
Zdravniška priznanja o izbornem vplivu.

Polna krasna prsa
dobite pri rabi 1037
med. dr. A. Rix kreme za prsa.

Oblastveno preiskana in gar. neškodljiva za vsako starost **hitri sigurni uspeh.** Se rabi zunanje. Poizkusna doza K 3—, vel. doza, zadostuje za uspeh K 8—.

Kosmetisches Dr. A. Rix Laboratorium Dunaj IX., Berggasse 17/K.

Razpošiljatev strogo diskretna.
Zaloge v Mariboru: lekarna pri „angelju varuhu“, lekarna „Marija pomaga“ in parfumerija Wolfram.

Meščanska parna žaga.
Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju zraven klanice in plinarske hiše postavljena je parna žaga vsakomur v porabo.
Vsakomur se les hlodi itd., ter po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati, spahati i. t. d.

Priporočljiva domača sredstva.

Kitajski železni Malaga, kapljice za okrepcanje krvi proti slabosti in bledičnosti (Bleichsuht) itd., steklenica 2 K. — Tekočina za prsa in pljuče, stekl. 120 K proti kašlju, težki sapi itd. — Čaj in pilule za čiščenje krvi à 80 vin. — Čaj proti gihtu à 80 vin. — Balzam za giht, ude in živce stekl. 1 K; izvrstno mazilo, ki od strani bolečine. — Bleiburški živinski prašek à 120 K. Prašek proti odvajanju krvi v živalski vodi à 160. — Izvrstni strup za podgane, miši, ščurke à K 1—. **Razpošiljatev L. Herbst, apoteka, Bleiburg na Korcelnem.**

Nikaka utrujenost na pristnem!

PALMA KAKUKOVEM PODPETNIKU

Na zemlji

se pozna povsod že skozi mnogo let izvrstno desinfekcijsko sredstvo Lysoform (originalna steklenica 80 vinarjev), ki se rabi za umivanje rok in instrumentov za vsakdanjo intimno žensko toaletno, nadalje za vsako vrsto desinfekcije in odpravo duba; a vedno še

vlada

nevednost v tem, da proizvajamo tudi izborno ustno desinfekcijsko sredstvo, ki se je znanstveno preskusilo in ki hitro ter zanesljivo vpliva. To ustno desinfekcijsko sredstvo

Pfefferminz-Lysoform

Napravite en poizkus!

prihaja v promet v 100 gramskih steklenicah za ceno K 160 za steklenico. Nekaj kapljice v čisto mlačno vodo dajo izvrstno ustno vodo, ki odpravi takoj ustni duh in ki konzervira zobe. Kolosalno izdatno, vsled tega jako ceno. Ena steklenica zadostuje pri vsakodnevni dvakratni rabi za okroglo 3 meseca. — Za grgljanje pri nahodu, vrtnem kataru, kašlju itd. čudežno izborno! Poudčno, od odličnega zdravnika spisano brošuro o „zdravju in desinfekciji“ dobite zastoj po kemiku Hubmann, referent Lysoform-tvornice, Dunaj XX., Petraschgasse 4, takoj gratis in franko.

Hranilnica (Sparkassa)
vlad. državnega mesta Ptuj

<p>Vstanovljena leta 1862.</p>	<p>priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersko banko. Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.</p>	<p>Vstanovljena leta 1862.</p>
<p>Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno - hranilnični nem uradu. Mestni denarni zavod.</p>	<p>Občenje z avst. ogersko banko. Ravnateljstvo.</p>	<p>Giro-konto pri podružnici avst. ogerske banke v Gradcu. Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8—12 ure.</p>